

Postanowienie z 18 maja 2004 r., [K 15/04](#)
**NIEDOPUSZCZALNY WNIOSEK PRZECIWKO ZARZĄDZENIU
WYBORÓW DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

Rodzaj postępowania: kontrola abstrakcyjna Inicjator: grupa posłów	Skład orzekający: 5 sędziów	Zdania odrębne: 0

23 stycznia 2004 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z niemal już przesądzonym przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej (co nastąpiło 1 maja tegoż roku), uchwalił ustawę Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego. Na podstawie tej ustawy 9 marca 2004 r. Prezydent RP wydał postanowienie w sprawie zarządzenia wyborów posłów do parlamentu Europejskiego, które zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw. Wprowadzenie w życie ordynacji wyborczej i zarządzenie wyborów na dzień 13 czerwca 2004 r. – dokonane przed datą formalnego rozpoczęcia członkostwa Polski w UE – było uzasadnione koniecznością zachowania terminów wynikających z tzw. kalendarza wyborczego, tym bardziej, że zgodnie z decyzjami zapadłymi na szczeblu wspólnotowym wybory europejskie miały odbyć się we wszystkich państwach członkowskich w tym samym czasie, na zasadach ramowo określonych w prawie wspólnotowym.

Grupa posłów na Sejm zaskarżyła do Trybunału Konstytucyjnego kilka przepisów ordynacji wyborczej do PE oraz postanowienie Prezydenta RP o zarządzeniu wyborów, zarzucając ich niezgodność z art. 4 ust. 1 Konstytucji (zasada zwierzchnictwa Narodu). Zdaniem wnioskodawców naruszenie polskiej Konstytucji polegało w szczególności na przyznaniu praw wyborczych na terenie Rzeczypospolitej także tym obywatelom Unii Europejskiej, którzy nie są obywatelami polskimi.

Zarzuty skierowane przeciwko ordynacji wyborczej do PE Trybunał Konstytucyjny rozpoznał na rozprawie 31 maja 2004 r. (wydany w tym dniu wyrok, o sygnaturze jw., omawiamy osobno). Wcześniej – w omawianym tu postanowieniu, wydanym na posiedzeniu niejawnym – Trybunał uznał wniosek o zbadanie konstytucyjności postanowienia Prezydenta za niedopuszczalny.

ROZSTRZYGNIĘCIE

Trybunał, na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy o TK, umorzył postępowanie w zakresie badania zgodności postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie zarządzenia wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego z art. 4 ust. 1 Konstytucji, z uwagi na niedopuszczalność wydania wyroku w tym zakresie.

GŁÓWNA TEZA UZASADNIENIA

Postanowienie Prezydenta RP o zarządzeniu wyborów do Parlamentu Europejskiego jest, podobnie jak postanowienie o zarządzeniu wyborów do Sejmu i Senatu, „aktem urzędowym” Prezydenta w rozumieniu art. 144 ust. 1 Konstytucji. Nie ma ono charakteru prawotwórczego, w przeciwieństwie do wydawanych przez Prezydenta rozporządzeń i zarządzeń (por. art. 142 ust. 1 Konstytucji). Ze względu na brak cechy normatywności postanowienie, o którym mowa, nie może być badane w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, gdyż przedmiotem kontroli w takim postępowaniu są jedynie akty normatywne i (lub) zawarte w nich normy prawne.

Przepisy Konstytucji i ustawy o TK

Konstytucja

Art. 4. 1. Władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do Narodu.

Art. 92. 1. Rozporządzenia są wydawane przez organy wskazane w Konstytucji, na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania. Upoważnienie powinno określać organ właściwy do wydania rozporządzenia i zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści aktu.

2. Organ upoważniony do wydania rozporządzenia nie może przekazać swoich kompetencji, o których mowa w ust. 1, innemu organowi.

Art. 142. 1. Prezydent Rzeczypospolitej wydaje rozporządzenia i zarządzenia na zasadach określonych w art. 92 i art. 93.

2. Prezydent Rzeczypospolitej wydaje postanowienia w zakresie realizacji pozostałych swoich kompetencji.

Art. 144. 1. Prezydent Rzeczypospolitej, korzystając ze swoich konstytucyjnych i ustawowych kompetencji, wydaje akty urzędowe.

Art. 188. Trybunał Konstytucyjny orzeka w sprawach:

- 1) zgodności ustaw i umów międzynarodowych z Konstytucją,
- 2) zgodności ustaw z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których ratyfikacja wymagała uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie,
- 3) zgodności przepisów prawa, wydawanych przez centralne organy państwowe, z Konstytucją, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi i ustawami,
- 4) zgodności z Konstytucją celów lub działalności partii politycznych,
- 5) skargi konstytucyjnej, o której mowa w art. 79 ust. 1.

Ustawa o TK

Art. 39. 1. Trybunał umarza na posiedzeniu niejawnym postępowanie:

- 1) jeżeli wydanie orzeczenia jest zbędne lub niedopuszczalne,
- 2) na skutek cofnięcia wniosku, pytania prawnego albo skargi konstytucyjnej,
- 3) jeżeli akt normatywny w zakwestionowanym zakresie utracił moc obowiązującą przed wydaniem orzeczenia przez Trybunał.

2. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1, ujawnią się na rozprawie, Trybunał wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania.

3. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się, jeżeli wydanie orzeczenia o akcie normatywnym, który utracił moc obowiązującą przed wydaniem orzeczenia, jest konieczne dla ochrony konstytucyjnych wolności i praw.